

DWUDZIESTE PIERWSZE ZEBRANIE ZESPOŁU SYNODALNEGO PODCZAS II SYNODU DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ

maj 2022 roku

KU KOŚCIOŁOWI SYNODALNEMU

Dobiegły końca sesje synodalne. Podczas nich podjęto **trzyście uchwał**, których teksty znajdują się na stronie www.diecezjakoszalin.pl/uchwaly-synodalne. Stanowią one bardzo ważny głos doradczy dla biskupa Edwarda Dajczaka, który obecnie – we współpracy z zespołem redakcyjnym – przygotowuje **dokument końcowy**. Po podpisaniu go podczas uroczystego zakończenia synodu, które odbędzie się w Koszalinie dnia 15 października 2022 roku, jego treść zacznie obowiązywać w Kościele koszalińsko-kołobrzeskim.

Wydarzenie, którym jest II Synod Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, zbliża się więc do końca. Nie kończy się jednak **synodalność**, która jest istotną cechą całego Kościoła. Synodalność oznacza przede wszystkim specyficzny styl, który określa życie i misję Kościoła, wyrażając jego naturę jako wspólną podróż i gromadzenie się jako ludu Bożego powołanego przez Pana Jezusa w mocy Ducha Świętego do głoszenia Ewangelii. Synodalność musi wyrażać się w zwyczajnym sposobie życia i pracy Kościoła.

Bardzo wyraźnie przypomina o tym papież Franciszek, który zwołał **Synod o synodalności**. Podczas tego ogólnokościelnego wydarzenia trzeba, abyśmy – na podstawie doświadczeń wynikających z naszego diecezjalnego synodu – uświadomili sobie, jak ma konkretnie wyglądać praktyka synodalności.

Przedstawione tutaj szczegółowe **postawy, które umożliwiają autentyczne słuchanie i dialogowanie w procesie synodalnym**, powinny się stać podstawą do osobistej refleksji i wspólnotowej dyskusji, która odbędzie się na zebraniu parafialnego zespołu synodalnego:

- 1. Synodalność wymaga czasu na dzielenie się:** Jesteśmy zaproszeni do mówienia z autentyczną odwagą i szczerością, aby integrować wolność, prawdę i miłość. Za sprawą dialogu każdy może wzrastać w zrozumieniu spraw.
- 2. Pokora w słuchaniu musi odpowiadać odwadze w mówieniu:** Każdy ma prawo do bycia wysłuchanym, tak jak każdy ma prawo do wypowiedzi. Dialog synodalny zależy od odwagi zarówno w mówieniu jak i w słuchaniu. Nie chodzi o angażowanie się w debatę po to, aby przekonać innych. Jest to raczej przyjmowanie tego, co mówią inni jako sposobu, w jaki objawia się Duch dla wspólnego dobra.
- 3. Dialog prowadzi nas do nowości:** Musimy być gotowi do zmiany naszych opinii w oparciu o to, co usłyszeliśmy od innych.

4. **Otwartość na nawrócenie i zmianę:** Często możemy mieć opór przed natchnieniami Ducha Świętego, który próbuje pobudzić nas do działania. Jesteśmy wezwani do porzucenia postawy samozadowolenia i komfortu, które prowadzą do podejmowania decyzji wyłącznie na podstawie tego, jak sprawy miały się w przeszłości.
5. **Synody są eklezjalnym ćwiczeniem w rozeznawaniu:** Rozeznawanie opiera się na przekonaniu, że Bóg działa w świecie, a my jesteśmy wezwani do słuchania tego, co Duch nam sugeruje.
6. **Jesteśmy znakami Kościoła słuchającego i podążającego:** Słuchając, Kościół naśladuje przykład samego Boga, który wsłuchuje się w wołanie swego ludu. Proces synodalny daje okazję do otwarcia się na słuchanie w sposób autentyczny, bez uciekania się do gotowych odpowiedzi lub sformułowanych wcześniej osądów.
7. **Odrzucić uprzedzenia i stereotypy:** Możemy być obciążeni przez słabości i grzeszność. Pierwszym krokiem w kierunku słuchania jest uwolnienie naszych umysłów i serc od uprzedzeń i stereotypów, które prowadzą nas na błędną drogę, w kierunku ignorancji i podziałów.
8. **Przewyciężyć plagę klerykalizmu:** Kościół jest Ciałem Chrystusa obdarzonymi różnymi charyzmatami, w którym każdy członek ma do odegrania wyjątkową rolę. Wszyscy jesteśmy od siebie wzajemnie zależni i wszyscy mamy równą godność pośród świętego ludu Bożego. Na podobieństwo Chrystusa, prawdziwą mocą jest służba. Synodalność wzywa pasterzy do uważnego słuchania powierzonej im pieczy owczarni, tak samo jak wzywa świeckich do swobodnego i szczerego wyrażania swoich poglądów. Wszyscy słuchają siebie nawzajem kierowani miłością w duchu komunii i wspólnej misji. W ten sposób moc Ducha Świętego objawia się w wieloraki sposób w całym ludzie Bożym i poprzez niego.
9. **Wyleczyć wirusa samowystarczalności:** Wszyscy jesteśmy w tej samej łodzi. Razem tworzymy Ciało Chrystusa. Odrzucając miraż samowystarczalności, jesteśmy w stanie uczyć się od siebie nawzajem, podążać razem i służyć sobie nawzajem. Możemy budować mosty poza murami grożącymi niekiedy oddzieleniem, takimi jak: wiek, płeć, bogactwo, zdolności, wykształcenie itd.
10. **Przewyciężanie ideologii:** Musimy unikać ryzyka nadawania większego znaczenia ideom niż rzeczywistości życia wiara, którą ludzie przeżywają w sposób konkretny.
11. **Budzić nadzieję:** Czyniąc to, co jest słuszne i prawdziwe, nie staramy się zwracać na siebie uwagi czy trafiać na pierwsze strony gazet, ale raczej mamy na celu wierność Bogu i służbę Jego ludowi. Jesteśmy powołani, aby być światłem nadziei, a nie prorokami zagłady.
12. **Synody to czas na marzenia i spędzanie czasu z przyszłością:** Jesteśmy zachęceni do tworzenia procesu na poziomie lokalnym, który zainspiruje wszystkich, bez wykluczania nikogo, do tworzenia wizji przyszłości pełnej radości Ewangelii.